

АКТИ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

**РІШЕННЯ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

у справі за конституційним зверненням Товариства з обмеженою відповідальністю «Ліхтнер Бетон Львів» щодо офіційного тлумачення положень частини четвертої статті 58, частини першої статті 64 Закону України «Про господарські товариства»

м. К и ї в
5 лютого 2013 року
№ 1-рп/2013

Справа № 1-3/2013

Конституційний Суд України у складі суддів:

Винокурова Сергія Маркіяновича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича — доповідача,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційним зверненням Товариства з обмеженою відповідальністю «Ліхтнер Бетон Львів» (далі — ТОВ «Ліхтнер Бетон Львів») щодо офіційного тлумачення положень частини четвертої статті 58 Закону України «Про господарські товариства» від 19 вересня 1991 року № 1576–XII (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 49, ст. 682) з наступними змінами (далі — Закон) у системному зв'язку з положеннями частини третьої статті 13, частин другої, четвертої, сьомої статті 41, частини першої статті 68 Конституції України, частини першої статті 3, частин третьої, шостої статті 13, частини третьої статті 14, частини третьої статті 16, частини першої статті 115,

частини першої статті 117, частини першої статті 140, частин першої, другої статті 144, частини третьої статті 147, частини першої статті 334, частини четвертої статті 715 Цивільного кодексу України (далі — ЦК України), статті 11, частини першої статті 12, частини першої статті 50, частини четвертої статті 53 Закону, а також частини першої статті 64 Закону у системному зв'язку з положеннями частини третьої статті 13, частин другої, четвертої, сьомої статті 41, частини другої статті 55, частини першої статті 68, частини другої статті 124 Конституції України, частин третьої, шостої статті 13, частини третьої статті 14, частини третьої статті 16 ЦК України, пункту «в» частини першої статті 59 Закону.

Приводом для розгляду справи відповідно до статей 42, 43 Закону України «Про Конституційний Суд України» стало конституційне звернення ТОВ «Ліхтнер Бетон Львів».

Підставою для розгляду справи згідно зі статтею 94 Закону України «Про Конституційний Суд України» є наявність неоднозначного застосування судами України положень частини четвертої статті 58, частини першої статті 64 Закону.

Заслухавши суддю-доповідача Лилака Д. Д. та дослідивши матеріали справи, у тому числі позиції Верховного Суду України, Вищого господарського суду України, Голови Верховної Ради України, Державної реєстраційної служби України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Представника Президента України у Конституційному Суді України, Української спілки підприємців малого і середнього бізнесу, науковців Інституту економіко-правових досліджень Національної академії наук України, Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва Національної академії правових наук України, юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого», юридичного факультету Державного вищого навчального закладу «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», юридичного факультету Тернопільського національного економічного університету, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. Суб'єкт права на конституційне звернення — ТОВ «Ліхтнер Бетон Львів» — звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень Закону, а саме:

— частини четвертої статті 58, згідно з якою «учасники мають кількість голосів, пропорційну розміру їх часток у статутному капіталі», в аспекті таких питань: чи мають учасники товариства з обмеженою відповідальністю (далі — Товариство) кількість голосів, пропорційну розміру їх часток, реально внесених до його статутного капіталу, чи вони мають кількість голосів, пропорційну розміру їх часток, зазначених у його статутних документах; чи підлягають врахуванню голоси учасників пропорційно розміру їх часток, які реально не були внесені до статутного капіталу, при визначенні повноважності загальних зборів учасників Товариства та результатів голосування за прийняття рішень;

— частини першої статті 64, згідно з якою «учасника товариства з обмеженою відповідальністю, який систематично не виконує або неналежним чином виконує обов'язки, або перешкоджає своїми діями досягненню цілей товариства, може

бути виключено з товариства на основі рішення, за яке проголосували учасники, що володіють у сукупності більш як 50 відсотками загальної кількості голосів учасників товариства», в аспекті таких питань: чи слід вважати норму Закону в цій частині імперативною і такою, що дає можливість виключити учасника, який систематично не виконує або неналежним чином виконує обов'язки, лише на основі рішення загальних зборів учасників Товариства, за яке проголосували учасники, що володіють у сукупності більш як 50 відсотками загальної кількості голосів учасників Товариства; чи є норма Закону в цій частині все-таки диспозитивною і чи дає право учасникам, що володіють у сукупності більш як 50 відсотками загальної кількості голосів, реалізувати право на виключення з Товариства недобросовісного учасника шляхом звернення з відповідною вимогою до суду у разі систематичної його неучасті у загальних зборах учасників Товариства, що унеможлиблює проведення повноважних зборів та вирішення питання про його виключення.

Як вважає автор клопотання, суди неоднозначно застосовують положення частини четвертої статті 58, частини першої статті 64 Закону при розгляді аналогічних корпоративних спорів. В одних випадках суди враховують розмір реально внесених учасниками вкладів до статутного капіталу Товариства і відповідно пропорційну розміру їх часток кількість голосів, а в інших — тільки розмір їх часток, визначений у його статуті та внесений до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців. Також по-різному вирішується питання щодо підвідомчості судам спорів про виключення учасника з Товариства: одні суди розглядають такі спори, інші — відмовляють у їх розгляді з тієї підстави, що це питання належить тільки до компетенції загальних зборів учасників. На підтвердження різної судової практики до конституційного звернення додано рішення Конституційного Суду України, господарських судів України, Постанову Пленуму Верховного Суду України та рекомендації президії Вищого господарського суду України з цього питання.

2. Проведений Конституційним Судом України порівняльно-правовий аналіз положень Конституції України, ЦК України, Господарського кодексу України (далі — ГК України), Закону стосовно порушених у конституційному зверненні питань дає підстави для таких висновків.

2.1. Україна є демократичною, правовою державою, в якій людина визнається найвищою соціальною цінністю, а її права і свободи та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави (статті 1, 3 Конституції України).

Основний Закон України закріпив за кожним право на власність (стаття 41) і право на підприємницьку діяльність (стаття 42). Правовий режим власності та правові засади і гарантії підприємництва визначаються виключно законами України (пункти 7, 8 частини першої статті 92 Конституції України).

Через законодавче регулювання правовідносин власності і підприємництва держава виконує конституційні обов'язки щодо відповідальності перед людиною за свою діяльність, забезпечення захисту прав усіх суб'єктів права власності і господарювання та захисту конкуренції у підприємницькій діяльності (частина друга статті 3, частина четверта статті 13, частина третя статті 42 Конституції України).

Конституційний Суд України у Рішенні від 12 січня 2010 року № 1-рп/2010 зазначив, що конституційні права, передбачені частиною першою статті 41 та частиною першою статті 42 Основного Закону України, «особи можуть реалізовувати, зокрема, через товариства» (абзац перший підпункту 3.1 пункту 3 мотивувальної частини), які є юридичними особами (частина третя статті 79 ГК України, стаття 1 Закону).

2.2. Товариство є однією з організаційно-правових форм юридичних осіб. Поняття юридичної особи визначено в статті 80 ЦК України, згідно з якою — це організація, створена і зареєстрована у встановленому законом порядку. Юридична особа може бути створена шляхом об'єднання осіб та (або) майна на підставі установчих документів (засновницького договору, статуту, установчого акта) або модельного статуту (частини перша, друга статті 81, частини перша, друга, третя статті 87 ЦК України). Відповідно до абзацу другого частини другої статті 81 ЦК України створена в такому порядку особа є юридичною особою приватного права.

Юридичними особами приватного права є підприємницькі товариства — організації, створені шляхом об'єднання осіб (учасників), які мають право участі у цьому товаристві (господарські товариства: повне товариство, командитне товариство, товариство з обмеженою або додатковою відповідальністю, акціонерне товариство), або виробничі кооперативи; вони здійснюють підприємницьку діяльність з метою одержання прибутку та наступного його розподілу між учасниками (частини перша, друга статті 83, стаття 84 ЦК України).

3. Питання, порушене автором клопотання, стосовно того, яким чином слід визначати кількість голосів учасників Товариства: пропорційно розміру їх часток у статутному капіталі, що встановлені в статуті, чи пропорційно їх реальним (фактичним) вкладам, які вони внесли (сплатили) до статутного капіталу, при визначенні повноважності загальних зборів учасників Товариства та результатів голосування за прийняття рішень, має комплексне правове регулювання, його вирішення потребує системного аналізу відповідних положень правових актів щодо статусу Товариства, режиму його майна (статутного капіталу, вкладів і часток учасників) тощо.

3.1. Законодавство про господарські товариства ґрунтується на нормах, установлених Конституцією України, і складається з ЦК України, ГК України, Закону, інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до цих законодавчих актів (стаття 11¹ Закону).

Поняття Товариства визначено в статті 140 ЦК України, частині третій статті 80 ГК України, статті 50 Закону, відповідно до яких таким Товариством є господарське товариство, засноване однією або кількома особами, що має статутний капітал, поділений на частки, розмір яких визначається установчими документами. Зазначені законодавчі положення дають підстави для висновку, що відносини щодо створення Товариства є цивільно-правовими. У цих правовідносинах учасники набувають цивільних прав і несуть цивільні обов'язки.

Установчим документом Товариства є статут (частина перша статті 143 ЦК України, частина перша статті 82 ГК України, частина перша статті 4 Закону).

Статут є локальним правовим актом і обов'язковим для дотримання та виконання всіма учасниками. Він має містити відомості про розмір статутного капіталу з визначенням частки кожного учасника, а також розмір, склад та порядок внесення ним вкладів (частина перша статті 140, частина перша статті 143 ЦК України, частина четверта статті 82 ГК України, частина перша статті 50, частина перша статті 51 Закону). Про те, що інформація стосовно майна Товариства є вимогою до змісту його установчих документів, зазначено у Рішенні Конституційного Суду України від 12 січня 2010 року № 1-рп/2010, згідно з яким «усі товариства мають майно, яке є об'єктом управлінської діяльності і інформація про яке є вимогою до змісту їхніх установчих документів (частина друга статті 88 Цивільного кодексу)» (абзац перший підпункту 3.1 пункту 3 мотивувальної частини). Такі ж відомості містяться, крім статуту Товариства, в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців (частина третя статті 8, абзац тринадцятий частини другої статті 17 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців»).

Вкладом до статутного (складеного) капіталу господарського товариства можуть бути гроші, цінні папери, інші речі або майнові чи інші відчужувані права, що мають грошову оцінку, якщо інше не встановлено законом (частина друга статті 115 ЦК України, частина перша статті 86 ГК України, частина перша статті 13 Закону). Зазначені об'єкти згідно зі статтею 177 ЦК України є об'єктами цивільних прав. Відповідно і частка учасника у статутному капіталі Товариства є предметом цивільних правовідносин, яка засвідчує участь особи у Товаристві.

Отже, статутний (складений) капітал є однією з юридичних ознак господарського товариства.

3.2. Статутний капітал Товариства складається з вкладів учасників, а його розмір становить сума вартості таких вкладів (частина перша статті 144 ЦК України, частина перша статті 87 ГК України). Передбачений в установчому документі розмір статутного капіталу розподіляється на частки кожного учасника пропорційно вартості його вкладу, тобто частка учасника в статутному капіталі Товариства має відповідати вартості його майнової участі в такому капіталі. Відтак особливістю статутного капіталу Товариства є його поділ на частки кожного з учасників, які у відповідності з цими частками управляють Товариством. Отже, розмір часток учасників Товариства встановлюється статутом (частина перша статті 140, абзац другий частини першої статті 143 ЦК України, частина четверта статті 82 ГК України, частина перша статті 50, частина перша статті 51 Закону).

Участь у Товаристві майном і узгодження між учасниками спільного управління ним наділяє учасника корпоративними правами, а тому відносини щодо цих прав мають характер корпоративних правовідносин (частини перша, третя статті 167 ГК України).

Законодавець імперативно врегулював питання щодо строку сплати статутного капіталу (внесення вкладів до статутного капіталу) учасниками Товариства — до закінчення першого року з дня державної реєстрації Товариства (абзац перший частини третьої статті 144 ЦК України, частина перша статті 52 Закону). Цей строк надається для поступового виконання кожним учасником свого корпоративного обов'язку перед Товариством щодо формування статутного капіталу (вносити

свої вклади у розмірі, порядку та коштами (засобами), що передбачені установчими документами) (пункти 1, 2 частини першої статті 117 ЦК України, абзац третьої частини третьої статті 88 ГК України, пункт «б» статті 11 Закону). Формування учасниками статутного капіталу є їх юридичним обов'язком перед Товариством.

Отже, до закінчення першого року з дня державної реєстрації Товариства розмір часток кожного з учасників встановлюється виключно статутом.

Зміни вартості майна, внесеного як вклад, та додаткові внески учасників не впливають на розмір їх частки у статутному капіталі, вказаної в установчих документах Товариства, якщо інше не передбачено установчими документами (частина друга статті 51 Закону). Зазначене положення Закону кореспондується з положенням абзацу другої частини четвертої статті 82 ГК України, згідно з яким в статуті може бути встановлено порядок визначення розміру часток учасників залежно від зміни вартості майна, внесеного як вклад, та додаткових внесків учасників. Таке законодавче врегулювання питання щодо участі у Товаристві відповідає суті й змісту корпоративних відносин і ґрунтується на засадах свободи договору, справедливості, добросовісності та розумності (пункти 3, 6 частини першої статті 3 ЦК України).

Отже, протягом першого року з дня державної реєстрації Товариства його учасники мають кількість голосів, пропорційну розміру їх часток у статутному капіталі, незалежно від факту повного чи часткового внесення (сплати) вкладів. Питання щодо визначення кількості голосів для повноважності загальних зборів учасників Товариства та результатів голосування за прийняття їх рішень у разі, якщо протягом першого року з дня державної реєстрації Товариства учасник не виконав свого обов'язку стосовно формування статутного капіталу, а загальні збори учасників Товариства не прийняли передбачених частиною третьою статті 144 ЦК України і частиною другою статті 52 Закону рішень, відповідно до пунктів 7, 8 частини першої статті 92 Конституції України підлягає законодавчому врегулюванню.

Таким чином, положення частини четвертої статті 58 Закону слід розуміти так, що при визначенні повноважності загальних зборів учасників Товариства та результатів голосування за прийняття їх рішень враховується кількість голосів учасників, визначена пропорційно розміру їх часток у статутному капіталі, що встановлений статутом Товариства, незалежно від вартості реально внесених (сплачених) ними вкладів тільки протягом першого року з дня державної реєстрації Товариства.

Закон імперативно врегулював питання щодо дій Товариства у разі невнесення (неповного внесення) учасниками своїх вкладів до закінчення встановленого річного строку. Згідно з частиною третьою статті 144 ЦК України, частиною другою статті 52 Закону загальні збори учасників Товариства приймають одне з таких рішень: про виключення із його складу тих учасників, які не внесли (не повністю внесли) свої вклади, та про визначення порядку перерозподілу часток у статутному капіталі; про зменшення статутного капіталу та про визначення порядку перерозподілу часток у статутному капіталі; про ліквідацію Товариства.

4. Автор клопотання просить дати офіційне тлумачення всього тексту першого речення частини першої статті 64 Закону, згідно з яким «учасника товариства з

обмеженою відповідальністю, який систематично не виконує або неналежним чином виконує обов'язки, або перешкоджає своїми діями досягненню цілей товариства, може бути виключено з товариства на основі рішення, за яке проголосували учасники, що володіють у сукупності більш як 50 відсотками загальної кількості голосів учасників товариства», в аспекті того, чи є це положення імперативним чи диспозитивним стосовно порядку виключення учасника з Товариства. При цьому він не конкретизує предмета тлумачення.

Невизначеність предмета тлумачення унеможлиблює здійснення офіційної інтерпретації, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за таким конституційним зверненням згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» (ухвали Конституційного Суду України від 2 вересня 2009 року № 47-у/2009, від 11 грудня 2012 року № 33-у/2012).

Відповідно до пункту 1 § 51 Регламенту Конституційного Суду України Конституційний Суд України припиняє конституційне провадження у справі, якщо в процесі пленарного засідання будуть виявлені підстави щодо відмови у відкритті конституційного провадження, передбачені статтею 45 Закону України «Про Конституційний Суд України».

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 51, 52, 62, 66, 67, 69, 95 Закону України «Про Конституційний Суд України», пунктом 1 § 51 Регламенту Конституційного Суду України, Конституційний Суд України

в и р і ш и в :

1. В аспекті конституційного звернення положення частини четвертої статті 58 Закону України «Про господарські товариства» від 19 вересня 1991 року № 1576-XII з наступними змінами, згідно з яким «учасники мають кількість голосів, пропорційну розміру їх часток у статутному капіталі», у системному зв'язку з положеннями частини третьої статті 13, частин другої, четвертої, сьомої статті 41, частин першої статті 68 Конституції України, частин першої статті 3, частин третьої, шостої статті 13, частин третьої статті 14, частин третьої статті 16, частин першої статті 115, частин першої статті 117, частин першої статті 140, частин першої, другої статті 144, частин третьої статті 147, частин першої статті 334, частин четвертої статті 715 Цивільного кодексу України, статті 11, частин першої статті 12, частин першої статті 50, частин четвертої статті 53 цього закону треба розуміти так, що при визначенні повноважності загальних зборів учасників товариства з обмеженою відповідальністю та результатів голосування за прийняття їх рішень враховується кількість голосів учасників, визначена пропорційно розміру їх часток у статутному капіталі, що встановлений статутом товариства з обмеженою відповідальністю, незалежно від вартості реально внесених (сплачених) ними вкладів тільки протягом першого року з дня державної реєстрації товариства з обмеженою відповідальністю.

2. Припинити конституційне провадження у справі в частині офіційного тлумачення положення частини першої статті 64 Закону України «Про господарські товариства» від 19 вересня 1991 року № 1576-XII з наступними змінами, згідно з

яким «учасника товариства з обмеженою відповідальністю, який систематично не виконує або неналежним чином виконує обов'язки, або перешкоджає своїми діями досягненню цілей товариства, може бути виключено з товариства на основі рішення, за яке проголосували учасники, що володіють у сукупності більш як 50 відсотками загальної кількості голосів учасників товариства», у системному зв'язку з положеннями частини третьої статті 13, частин другої, четвертої, сьомої статті 41, частини другої статті 55, частини першої статті 68, частини другої статті 124 Конституції України, частин третьої, шостої статті 13, частини третьої статті 14, частини третьої статті 16 Цивільного кодексу України, пункту «в» частини першої статті 59 цього закону на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

3. Рішення Конституційного Суду України є обов'язковим до виконання на території України, остаточним і не може бути оскаржене.

Рішення Конституційного Суду України підлягає опублікуванню у «Віснику Конституційного Суду України» та в інших офіційних виданнях України.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

• *Summary to the Decision of the Constitutional Court of Ukraine dated February 5, 2013 No. 1-rp/2013 in the case upon the constitutional appeal of the «Lichtner Beton Lviv» L.L.C. concerning the official interpretation of the provisions of Articles 58.4, 64.1 of the Law of Ukraine «On Commercial Partnerships»*

The notion of the limited liability company (hereinafter referred to as «the LLC») is determined in Article 140 of the Civil Code of Ukraine (hereinafter referred to as «the CiC»), Article 80.3 of the Commercial Code of Ukraine (hereinafter referred to as «the CoC»), Article 50 of the Law of Ukraine «On Commercial Partnerships» No. 1576-XII dated September 19, 1991 with subsequent amendments (hereinafter referred to as «the Law»), under which such partnership is a commercial partnership founded by one or more persons with statutory fund divided into shares the amount of which is determined by the statutory documents. The above-mentioned legislative provisions give ground to conclude that the relationships regarding the establishment of the LLC fall under civil law. Participants of such legal relationships acquire civil rights and bear civil responsibilities.

The charter is the statutory document of the LLC (Article 143.1 of the CiC, Article 82.1 of the CoC, and Article 4.1 of the Law). The charter is a local legal act and is mandatory for compliance and implementation by all participants. It should contain information about the scope of the statutory fund with participatory shares being determined, as well as the scope, composition and order of contribution by each participant (Articles 140.1, 143.1 of the CiC, Article 82.4 of the CoC, Articles 50.1, 51.1 of the Law).

Contribution to the statutory fund of the commercial partnership may be money, securities, other things, property rights, alienated rights having monetary value, unless

otherwise established by law (Article 115.2 of the CiC, Article 86.1 of the CoC, and Article 13.1 of the Law). Under Article 177 of the CiC, the above-mentioned objects are the objects of civil rights. Accordingly, the participant's share in the statutory fund of the LLC is the subject of the civil relationships which proves the participation of an individual in the LLC.

Consequently, the statutory fund is one of the legal attributes of a commercial partnership.

The statutory fund of the LLC consists of contributions made by its participants and its size is the sum of values of such contributions (Article 144.1 of the CiC, Article 87.1 of the CoC). The size of statutory fund envisaged in the statutory document is divided into shares of each participant in proportion to the value of his/her shares, i.e. the participant's share in the statutory fund of the LLC must meet the value of his/her property contribution in this fund. Therefore, the specific feature of the statutory fund of the LLC is its division into shares of each participant who administrate the LLC in accordance with these shares.

The legislator imperatively regulated the issue regarding the deadline for the payment of the statutory fund (making contributions to the statutory fund) by the participants of the LLC — by the end of the first year from the date of the state registration of the LLC (paragraph one of Article 144.3 of the CiC, Article 52.1 of the Law). This period is provided for the gradual implementation by each participant of his/her corporate duty to the LLC regarding the formation of the statutory fund (to make their contributions in the size, order and by funds (means) provided by the statutory documents) (Articles 117.1.1, 117.1.2 of the CiC, paragraph 3 of Article 88.3 of the CoC, paragraph «b» of Article 11 of the Law). The formation of the statutory fund by the participants the LLC is their legal duty to the LLC.

Thus, before the end of the first year from the date of the state registration of the LLC the size of shares of each participant is determined solely by the charter of the LLC.

Changes of the value of assets assigned as a contribution and additional contributions of participants do not influence the amount of their share in the statutory fund determined by the statutory documents of the LLC unless otherwise provided by the statutory documents (Article 51.2 of the Law).

Thus, during the first year from the date of the state registration of the LLC, its participants have votes in proportion to their shares in the statutory fund, regardless of the fact whether they have full or partial payment of contributions. Determination of the number of votes for the authority of the general assembly of the LLC participants and the results of voting for adoption of their decisions in case if during the first year from the date of the state registration of the LLC a participant has not complied with his or her obligation concerning the formation of the statutory fund and the general assembly of the participants have not adopted the decisions envisaged by Article 144.3 of the CiC and Article 52.2 of the Law in accordance with Articles 92.1.7, 92.1.8 of the Constitution of Ukraine is subjected to the legislative regulation.

The Law imperatively settled the issue regarding actions of the LLC in case of failure to make a contribution (incomplete contribution) of the shares by the participants before expiration of the established period of one year. Pursuant to Article 144.3 of the CiC, Article 52.2 of the Law the general assembly of the participants of the LLC adopt

one of the following decisions: on exclusion from its membership of those participants who have not made (fully made) their contributions and on determination of the procedure of redistribution of shares to the statutory fund; on reduce of the statutory fund and on determination of the procedure of redistribution of the shares to the statutory fund; on liquidation of the LLC.

Thus, the Constitutional Court of Ukraine held:

1. In terms of the above-mentioned constitutional appeal the provisions of Article 58.4 of the Law of Ukraine «On Commercial Partnerships» No. 1576-XII dated September 19, 1991 with subsequent amendments according to which «the participants have the number of votes proportionate to the amount of their shares in the statutory fund» in the systemic conjunction with the provisions of Articles 13.3, 41.2, 41.4, 41.7, 68.1 of the Constitution of Ukraine, Articles 3.1, 13.3, 13.6, 14.3, 16.3, 115.1, 117.1, 140.1, 144.1, 144.2, 147.3, 334.1, 715.4 of the Civil Code of Ukraine, Articles 11, 12.1, 50.1, 53.4 of the above-mentioned law shall be understood as reading that in determining the authority of the general assembly of the limited liability company's participants and the results of voting for adoption of their decisions one should take into consideration the number of votes of participants defined in proportion to their shares in the statutory fund which is established by the charter of the limited liability company irrespective of the value of actually made (paid) contributions only during the first year from the date of the state registration of a limited liability company.

2. To terminate the constitutional proceedings in the case in the part concerning the official interpretation of the provisions of Article 64.1 of the Law of Ukraine «On Commercial Partnerships» No. 1576-XII dated September 19, 1991 with subsequent amendments according to which «a participant of a limited liability company who systematically ignores or improperly fulfils his or her duties, or interferes with reaching the aims of the partnership with his or her actions may be excluded from the partnership on the ground of a decision of the assembly of association's participants, who have over 50 percent of the total amount of votes of the members of the partnership» in the systemic conjunction with the provisions of Articles 13.3, 41.2, 41.4, 41.7, 55.2, 68.1, 124.2 of the Constitution of Ukraine, Articles 13.3, 13.6, 14.3, 16.3 of the Civil Code, paragraph «c» of Article 59.1 of this law on the basis of Article 45.2 of the Law of Ukraine «On the Constitutional Court of Ukraine» — constitutional appeal does not meet the requirements envisaged by the Constitution of Ukraine and the Law of Ukraine «On the Constitutional Court of Ukraine».